

Tavşan ile Kızılgerdan

Jane MEADOW

Tavşan ile Kızılgerdan

Jane MEADOW

İlkbahar çayıra gelmişti ve dünya yumuşacık, yepyenydi. Her dalda minik yeşil tomurcuklar açıyor, hava ıslak toprak ve çiçek kokuyordu. Tavşan Ruby yuvasından dışarı fırladı ve pembe burnunu oynattı. İlkbaharı bütün mevsimlerden çok severdi. Bal rengi kürkü güneş ışığında ısınıyor, uzun kulakları kuşları dinlemek için dimdik duruyordu.

Ruby taze imenlerle evrili kıvrımlı bir patika boyunca zıpladı. Ön patilerinden birinde, kendi ördüğü ince yeşil bir imen bilezik vardı. Krem rengi göğsü ve burnu sabah ışığında parlıyordu. Her yanında kuşlar ötüyor, yuvalarını yapıyordu. Ruby onların daldan dala uçuşmalarını gülümseyerek izledi. Kendini mutlu ve huzurlu hissetti.

Uzun bir meşe ağacının yanında Ruby endişeli, minik bir cıvıltı duydu. Durdu ve pembe içli uzun kulaklarını oynattı. Yerde ince dallardan ve yumuşak yosundan yapılmış küçük bir yuva duruyordu. Yanında parlak turuncu-kırmızı göğüslü bir kızılgerdan zıplıyordu. Kızılgerdan önce ağaca, sonra yuvaya baktı ve yeniden cıvıldadı. Ruby'nin kocaman, yuvarlak kahverengi gözleri endişeyle açıldı.

Ruby yaklařtı ve yumuřak bir sesle sordu: "Küçük kıızılgerdan, ne oldu?" Kızılgerdan koyu renkli başını çevirdi ve parlak siyah gözleriyle ona baktı. "Yuvam daldan düřtü," dedi incecik bir sesle. "Onu yapmak için çok uğrařtım, řimdi yerde." Kızılgerdanın gri-kahverengi kanatları sarktı ve çok üzgün göründü. Ruby yeni arkadaşına acıdı.

Ruby düşen yuvaya, sonra da uzun meşe ağacına baktı. Yuvanın bulunduğu dal, onun ulaşamayacağı kadar yüksekti. Bir an düşündü, sonra şöyle dedi: "Endişelenme. Yanında kalacağım ve yuvanı güvende tutacağım." Kızılgerdan başını yana eğdi ve "Bunu benim için yapar mısınız?" diye sordu. Ruby başını salladı ve tatlı bir gülümseme verdi. "Elbette," dedi.

Ruby yuvanın yanına oturdu ve onu korumaya söz verdi. Kızılgerdan ona teşekkür etti ve yuvayı onarmak için yumuşak çimen bulmaya uçtu. Ruby beklerken dikkatle etrafı gözledi. Kocaman bir böcek yaklaştı, onu usulca kovaladı. Meraklı bir kedi gezinip durdu, Ruby güçlü arka bacağına yere vurdu ve kedi kaçtı. Söz verdiği gibi cesur ve sabırlıydı.

Kızılgerdan gagası yumuşak çimenle dolu olarak döndü. Birlikte çalışıp yuvayı yeniden sıcacık ve rahat hale getirdiler. Ruby patileriyle çimenleri yerine sıkıştırdı, kızılgerdan da dalları tam yerine yerleştirdi. Bitirdiklerinde yuva çok rahat ve güvenli görünüyordu. Kızılgerdan mutlu bir cıvıltı çıkardı. "Mükemmel oldu!" dedi. Ruby'nin kabarık beyaz kuyruğu sevinçle kıpırdadı.

Güneş yükseldikçe kızilgerdan huzursuzlandı. Ruby'nin etrafında zıplayıp cıvıladı: "İyiliğin için sana teşekkür etmek istiyorum. Beni izle!" Ruby meraklandı. Ayağa kalktı ve patilerindeki tozu silkti. Kızilgerdan havalandı ve çimenlerin üzerinde alçaktan uçtu. Ruby arkasından zıpladı, her sıçrayışta uzun kulakları sallanıyordu. Nereye gittiklerini merak ediyordu.

Kızılgerdan Ruby'yi bir çitin aralığından geçirip geniş, açık bir tarlaya götürdü. Ruby şaşkınlıkla soluğunu tuttu. Tarla rengârenk ilkbahar çiçekleriyle kaplıydı! Sarı nergisler, mor çiğdemler ve esintide sallanan çançiçekleri vardı. Beyaz çiçekler çimenlerin üzerine minik yıldızlar gibi serpilmişti. Kızılgerdan bir çiçeğe kondu ve "Bu, sana teşekkür hediyem," dedi. Ruby'nin koyu kahverengi gözleri hayranlıkla parladı.

Ruby çiçeklerin ortasına zıpladı ve etrafında döndü. Hayatında bu kadar güzel bir şey görmemişti. Kızılgerdan yanında uçtu, turuncu-kırmızı göğsü güneş ışığında parlıyordu. Bir kanadının yanına minik beyaz bir çiçek ilıştırilmişti ve kızılgerdan uçtukça sallanıyordu. "Bu tarlayı geçen ilkbaharda buldum," dedi kızılgerdan. "Artık burası bizim özel yerimiz olabilir." Ruby içten içe sıcacık ve mutlu hissetti.

Ruby ile kızilgerdan bütün sabahı birlikte geçirdiler. Çiçeklerin arasında saklambaç oynadılar, Ruby dans ederken kızilgerdan tatlı bir şarkı söyledi. Ruby papatyalardan bir kolye yaptı ve usulca kızilgerdanın boynuna taktı. Kızilgerdan sevinçle cıvıladı. Hikâyeler anlatıp güldüler, tarla neşeleriyle yankılandı. İlkbaharın en güzel günüydü.

Öğleden sonra ilerledikçe kızılgerdan sessizleşti. Parlak siyah gözleriyle Ruby'ye baktı ve şöyle dedi: "Sen gerçek bir dostsun. En çok ihtiyaç duyduğumda bana yardım ettin." Ruby'nin pembe burnu kıpırdadı ve boğazında bir düğüm hissetti. "Yardım edebildiğim için mutluyum," dedi. "Ve bana bu güzel yeri gösterdiğin için de mutluyum." Çiçeklerin arasında yan yana oturdular, birbirlerine yakın ve minnettar hissederek.

Güneş alçalmaya başladı, gökyüzünü yumuşak pembe ve altın rengine boyadı. Kızılgerdan bir dala uçtu ve iyi geceler şarkısı söyledi. Ruby uzun kulaklarını dikerek dinledi. Sonra kızılgerdan aşağı süzüldü ve Ruby'nin patisine kondu. "Yarın yine gelir misin?" diye sordu. Ruby başını salladı. "Gelirim," dedi. "İstersen ondan sonraki her gün de."

O günden sonra Ruby ile kızılgerdan canciğer arkadaş oldular. Her sabah çiçek tarlasında buluştular. Ruby yuvaya taze çimen getiriyor, kızılgerdan da mutlu şarkılar söylüyordu. Bazen birlikte meşe ağacına gidip bulutların süzülüşünü izliyorlardı. Diğer hayvanlar dostluklarını fark edip gülümsüyorlardı. Küçük iyilikler onları bir araya getirmişti ve bağları her gün daha da güçleniyordu.

Bir gün Ruby kızılgerdana şöyle dedi: "Yuvanın yanıma düşmesine o kadar sevindim ki." Kızılgerdan cıvıladı ve "Ben de sevindim," dedi. "Düşmeseydi, belki hiç tanışamazdık." İkisi de güldü. Ruby çimen bileziğine dokundu ve yuvayı korumaya söz verdiği günü hatırladı. Çok uzun zaman önce gibi geliyordu, ama paylaştıkları iyilik harika bir şeye dönüşmüştü.

Böylece çayırda ve çiçek tarlasında Ruby ile kızilgerdan en canciğer arkadaş olarak kaldılar. Herkese küçük bir iyiliğin güzel bir dostluğa dönüşebileceğini gösterdiler. İlkbahar her geldiğinde onları birlikte görebilirsiniz; rengârenk çiçeklerin arasında zıplayıp uçuşurlar. Ve dikkatle dinlerseniz, kızilgerdanın Ruby adlı bir tavşana teşekkür şarkısı söylediğini duyabilirsiniz.